

[Th. Mikkelsen.]

dette spørgsmål må udskydes, til man næste år når til enhedstakster for folkepensionen.

Spørgsmålet om skattefrihed for invaliditetsydelse og -tillæg har man måttet udskyde, fordi selvangivelseskemaerne er udsendt, og fordi det kræver en ændring af ligningsloven, som man mener bør ske i forbindelse med gennemførelse af enhedstaksterne.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse uden ændringer.

Herluf Rasmussen: Ved første behandling af forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. blev der fra flere sider givet udtryk for en vis sympati over for tanken om at gøre invaliditetsydelse og invaliditetstillæg skattefri. Personlig synes jeg, det er uhyre rimeligt og sagligt begrundet, når f. eks. De samvirkende Invalideorganisationer sidestiller disse ydelser med de allerede skattefri bistands- og plejetillæg. I alle tilfælde er der jo tale om ydelser, der alene skal dække et særligt behov, som disse personer har på grund af den tilstedeværende invaliditet, og jeg kan derfor gå helt ind for, at man, når ligningsloven til sin tid skal til behandling her i tinget, får ændret denne ulighed. Det er jo rigtigt, som det siges i betænkningen, at der skal en ændring af ligningsloven til, selv om der formentlig intet skulle være til hinder for, at man netop i dette specielle tilfælde kunne trække problemet ud af selve ligningsloven og behandle det nu. Men der kan på en anden måde rådes lidt bod på disse uretfærdigheder. Jeg tænker her på, at ligningsmyndighederne jo er berettiget til at give ekstraordinært nedslag efter statskattelovens § 23 på grund af sygdom, invaliditet m. v., men denne bestemmelse fortolkes såre forskelligt fra kommune til kommune. Det må være muligt at udsende et cirkulære til ligningsmyndighederne, der kan danne grundlag for en mere ensartet behandling af andragender om skattnedsættelse på grund af særlige udgifter ved sygdom. Jeg tror, det vil være en overkommelig opgave for finansministeriet at lave et sådant cirkulære, og jeg vil bede den højtærede finansminister om at give tilsagn i så henseende.

Så vidt jeg ved, foreligger der en undersøgelse af de forskellige ligningsmyndigheders behandling af ensartede sager netop på dette område, og efter hvad jeg har kunnet snuse mig til, er resultaterne meget forskellige, og det kan de personer, der udsættes for denne ulighed, ikke være tjent med.

Hvad angår selve lovforslagets hovedindhold, må vi vist alle erkende, at der i virkeligheden kun er tale om lapperier. Det er rimeligt, at der foretages en ajourføring af maksimalindkomsten for landets øvrige kommuner; men det synes også temmelig klart, at det må overvejes, om denne form for forbedring af de ældres lønmæssige forhold er den rigtige og den over for de andre skatteydere retfærdige. Der er ingen grund til at skjule, at også reglerne om maksimalindkomst og om nedslag har deres negative sider. Det er ikke uberettiget, når der klages over, at netop ved tilstedeværelsen af disse regler bliver skatten lavere end for andre tilsvarende skatteydere, og det er vel også den dybereliggende årsag til, at ordningen har været udsat for en systematisk forringelse gennem de senere år.

To synspunkter har været fremherskende, og retfærdighedssynspunktet er noget, som jeg gerne vil beskæftige mig en lille smule med. I realiteten ønsker man folkepensionisternes og invalidepensionisternes økonomiske forhold forbedret, men jeg tror ikke, man forbedrer dem alene ved at begå uretfærdigheder over for andre lønmodtagere. Hvis man f. eks. anlægger det synspunkt, at trang gør ordningen berettiget, kan man f. eks. stille det nærliggende spørgsmål: er i så fald en ældre med en given indtægt mere i trang end en yngre på f. eks. 66 år med samme indtægt, men måske med en lille formue?

Mit parti er af den opfattelse, at det er på tide, at der foretages en virkelig gennemgribende forbedring af de gamles kår. Det ville efter vor opfattelse være bedre, hvis man i stedet for disse lapperier søgte at hæve folkepensionen til et anstændigt stade. Jeg kan forsikre for, at mit parti er villigt til at gå med til endog meget revolutionerende ting på det område. Derved ville man også undgå den slagside, nedslagsreglerne bevirker, hvorved de bedrestillede vil få en mere end retfærdig behandling i